

lertidig Plads i de Lokaler, som ville blive indrettede for det bevilgede Beløb af 8,631 Kr. Jeg kan ikke tro Andet, end hvis den ærede Minister vil gjøre sig bekendt med de lokale Forhold, vil han finde, at der virkelig er Plads tilstede, og at altsaa ikke den hele Ordning behøver at udskydes. Men jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at den hele Sag har en saadan Betydning, at selv om denne Foranstaltning skulde udsættes, vilde jeg foretrække det, fremfor at forstyrre hele den Plan, som Rigsdaagen, eller i det Mindste dette Thing fra alle Sider har ønsket fremmet. Det gjør mig derfor ondt, at Mindretallet gennem dets Ordfører, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgtreds (Scavenius), har erklæret, at det efter Ministerens Udtalelse finder det nødvendigt at stemme mod det af mig stillede Forslag. Jeg havde haabet at dette Forslag vilde være i den Grad et Udtryk for dette Things Onske angaaende Arkivets Ordning, at det vilde have vundet Bifald ogsaa fra Mindretallets Side. Jeg vil ønske, at Forslaget ved nærmere Overveielse maatte kunne finde en saadan almindelig Tilslutning; jeg tror, at Sagen i og for sig fortjener det, og jeg tror, at Thinget, hvis det vil være konsekvent, vil være nødt til at stemme for mit Forslag.

L. Nielsen: Den høitærede Conseilpræsidents Indledningsstale kunde nok give mig Anledning til adskillige Bemærkninger, saavel som ogsaa, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet, men jeg tilbageholder dem i alt Fald til et senere Stadium af Forhandlingerne. — Derimod skal jeg fremsføre nogle Bemærkninger angaaende et Par Ændringsforslag og da særlig om Ændringsforslaget Nr. 6 paa Ændringsforslagslisten. Det vedrører Landpostvæsenets Udvikling, til hvilket der yderligere forlanges 40,000 Kr. Som man maaste vil have i Erindring, fremkom jeg allerede ved anden Behandling af Finantsloven med adskillige Anter over den Maade, hvorpaa Landpostvæsenet leedes, og navnlig bemærkede jeg, at det forekom mig, at man, inden man gik til en 6 Gange ugentlig Landpostbudgang, om hvilken der tales i Anmærkningerne, Tillæg A., Sp. 283—84, helst skulde se, at enhver Landsby eller i det Mindste enhver By af postalfø Betydning fik Post, og at dette maatte sættes som Nr. 1. Den ærede Minister svarede paa min Henvendelse i saa Henseende, at man var rede til at gaa i den antydede Retning, men at der foreløbig saanedes Penge. Det var mig ikke klart den Gang, at det var Tilfældet. Jeg har senere nøiere gennemgaaet Anmærkningerne, og jeg har desuden hørt fra paalidelig Kilde, at Postbestyrelsens adskillige Steder har svaret, hvor der er søgt om Forøgelse af Landpostgangen, at man vel var villig dertil, men at man foreløbig saanedes Mid-

ler. Naar ærede Medlemmer have gennemlæst disse Anmærkninger, ville de deraf se, at ved Begyndelsen af indeværende Aar havde Landpostvæsenet kun Brug for 229,000 Kr. Der var imidlertid bevilget 251,000 Kr., og der var altsaa 22,000 Kr., som der den Gang ikke var Brug for, men som, tilføies der rigtignok i Anmærkningerne, man haabede at faae forbrugt i Finantsaaret. Men, naar det er Tilfældet, at der var brugt 251,000 Kr., medens der var bevilget 271,000 Kr. i Alt, saa var der endnu en Rest af 20,000 Kr. for indeværende Aar, som man haabede ogsaa at beholde for det kommende Aar, foreløbig i det Mindste; thi man var ikke sikker paa at faae dem tagne i Brug. Det er mig altsaa ganske usforklarlig, hvorledes man kunde svare Befolkningen, at det var af Mangel paa Penge, thi var det af Mangel paa Penge, hvorfor er man da ikke kommen med Forlangende derom. Jeg skal iøvrigt bemærke angaaende Landpostvæsenet, at jeg har havt godt Haab om, at denne Sag skulde faae en god Udvikling, at den virkelig skulde blive noget Betydningsfuldt for Befolkningen, men jeg tvivler nu mer og mer paa, at mit og mange Andre's Haab i denne Retning sker Fyldest. Der er saa mange Mangler derved, at man paa ikke saa Steder siger, at det endogsaa er blevet værre, end førend man fik Landpostvæsenet. Ganske vist indrømmer jeg, at der er Steder, hvor det gaar meget godt, men der er ogsaa andre Steder, hvor der i Reglen er en Uorden, som den høie Postbestyrelse formodentlig ingen Ide har om: Noiser bortkastes, Breve bortkomme eller komme for sent til Adressaten, og navnlig er der ved Brevudveglingsstederne en meget stor Uorden. Jeg vil derfor bede den ærede Indenrigsminister og Postbestyrelsen om at have deres Opmærksomhed henvendt paa, hvilke egentlig Brevudveglingsstedernes Forpligtelser ere, thi vel veed jeg, at disse Steder ere frivillige, men i det Dødblik, de have paataget sig at være Brevudveglingssteder, maa de ogsaa have deres Forpligtelser, thi det er jo Forpligtelser, som Ingen har paalagt dem, men som de godvillig have paataget sig. Nu er det mig bekendt, — jeg skal særlig henlede Opmærksomheden derpaa, — at der er Brevsamlingssteder, hvor man ligefrem negter at modtage visse Blade, hvor man siger: dem modtage vi ikke, hvorfor de maa aflægges i en Gaard, et Hus, en Smedie, paa et eller andet Sted, hvor Befolkningen kommer. Ligeledes kan det ogsaa være uheldigt at have Brevudveglingsstedet paa en stor Fabrik, hvor det maaste generere Fabrikkeren at have Befolkningen til at løbe ud og ind af sine Sale, — han kunde for Resten have et mindre fornemt Sted at henvisse dem til, hvor de kunne hente deres Noiser og Breve. Saameget er klart for mig, at naar der skal være Brevsamlingssteder, maa det paalægges dem som en Forpligtelse, at de skulle modtage de Postfager,